

Chưa bao giờ đợt mẹ tôi có nhuu tụng dài như ngày hôm nay, những tụng dài vô cùng, đợt kêu hãnh nhìn ra biển đông khi các con mẹ bẻ tàu Trung Quốc rớt đầu, bẻ c h i ...

Đợt Quê nghèo. Cái nghèo đã ăn sâu vào trong tiềm thức người dân quê Quê; tháng ngày cõ phõ i õn mình trong những cơn bão, những cơn mưa, những cơn đói. Những người dân quê Quê đi xa khi nhớ về quê là nhớ những người cõ m m õu có khoai mài, khoai sõn; nhớ những chiõu bảo rõi và nhớ mẹ. Mẹ là hình bóng thiêng liêng của những hy sinh vô bờ bến. Mẹ đâu biết gì về ý thức học, về các thế lực đời đõu quõc tõ, về cõng sõn hay tõ bõn. Mẹ chỉ dõc hõ t ruõ t gan, ruõng rõy, dõc cõ cuõ c đõi ra lo cho các con dù chúng đõng bên nào của chiõn tũyõn.

Đợt rõi cuõi cùng sau chiõn tranh, những ngày hoà bình đõu tiên, mẹ phõi chõng kiõn cõ nhõn õi da xỏ thõ t. Mẹ đã phõi đõng nhìn hàng trăm ngàn đõa con chõ t rõc trong các trõi tù cõ i tõ o và những đõa con khác đõa đõ t nõõc vào hoang tàn, tõ t hõ u.

Trên mình mẹ mang nhuu thõõng tõ t
tóc mẹ bõc, rõi lõi bõc thêm
nhõng đêm đêm
tõng nhát cuõc võn xoáy vào ruõ t đõ t.
(Mẹ đào hõ m - Bùi Minh Quõc)

Tõng nhát cuõc của mẹ ngày nào võn xoáy vào ruõ t đõ t, xoáy vào lòng con những đêm quân hành. Mẹ đã mõ t năm con, mẹ đã mõ t bõy con, mẹ đã mõ t chín con trong chiõn tranh. Mẹ đõa con mẹ, da thõ t mõ ra chiõn trõõng không phõi đõ có mõ t đõ t nõõc như ngày hôm nay! Và, dĩ nhiên, không phõi đõ đõõc đõng tõõng dài.

Đợt Quê võn nghèo, dân võn khõ. Chõ đõ dành cho những đõa con thõõng binh, những bà mẹ Việt Nam vài hõ t cõ m bõ thí rõi rõ t đó đây. Võy mà cái dõ án đõng tõõng dài lõy tên mẹ lên đõn 410 tõ đõng. Các con mẹ đâu hõ t rõi? Còn ai đây, những bõn tham nhõng, bõn thõi cõ đang đõc rõng tõõng mõ! Các con õ đâu? Đợt nõõc chõ a yên bình sao con đã või cõi áo lính?!

Xin đõng đõng tõõng dài cho mẹ trên mẹ nhõ đõ t nghèo xõ, nghèo xác này. Mẹ nhõ đõ t mõ đõ lõi cho con tõ ngàn xõ a đâu có những tõõng dài tráng lõ, những mõi võc đõ t trên nõm tay con là xõõng là thõ t, là đõu tích của những hy sinh vô bờ, của những vinh quang kõ ví. Chưa bao giờ đợt mẹ tôi có nhuu tụng dài như ngày hôm nay, những tụng dài vô cùng, đợt kêu hãnh nhìn ra biển đông khi các con mẹ bẻ tàu Trung Quốc rớt đầu, bẻ c h i ...

Đáng táng đái cho má làm chi trên má nhá đát ngháu khá này và hàng ngàn vùng ngháu khác trên cá ná c. Má đát ruát nhìn các chát, các chát cáa má bái qua sông đi hác nhá Quá Sán. Ai quên đác cá nhá ng cháu hác sinh thá đái chát chìm á Nghá An. Vào đáng ngày 19 tháng 5 năm nào, khi lãnh đáo ránh rang khánh thành táng đái Há Chí Minh, trá giá 50 tá đáng, á Nghá An thay vì làm mát cây cáu đán sá cho trá em đi hác. Chá tám tiáng đáng há sau khi táng đái đác khánh thành, mát thá m háa kinh hoàng đá xáy đán. Máa gió đá lát úp chiác xuáng nan, láy đi sinh máng cáa 18 em hác sinh tiáu hác!!!

Còn nhá không, nháng ngày kháng chián cháng Pháp? Má đá táng đác hát tián bác cáa cái ra nuôi cách máng. Sau chián tháng, nháng đáa con trá vá, đám theo nháng tên cá ván tá Trung Quác cùng cái chián đách Cái Cách Ruáng Đát ngoái lai kinh hoàng phá xuáng nông thôn mián Bác. Ngáng i má kháng chián có nhiáu công lao lán vái cách máng Viát Nam nhá má Nguyán Thá Năm cũng chính là ngáng i phá ná đáu tiên bá đáu tá, tá hình á Thái Nguyên. Phát súng đáu tiên cáa Cái Cách Ruáng Đát bán vào tim má! Và cái chát cáa má phái cháng má đáu cho nháng tháng năm dân tác chìm đám trong mát cán háu chán kinh hoàng.

Ngày nào má tián đáa lá con ra biên giái phía Bác cháng ngoái xâm. Má cát ruát khi các con má nám xuáng á đáa đáu đát ná c đá rái máy năm sau đó mái đá xuán vá cái guáng máy tuyên truyán lái ráu rao tên má vái nháng táng c hiáu mà má cháng bao giá muán. Nháng đáu tích đán đầu còn nám á Láng Sán, á Đáng Đáng, váy mà nay má lái phái cháng kián cũng chính chá nhân cái guáng máy áy đám má bia các con ra đáp phá, san báng đá làm hài lòng nháng ká xâm lác pháng bác.

Sá phán má cũng không hán các con là bao. Ngày xáa má đá đáo hám tá nháng ngày tóc má còn xanh. Má đá dùng nhà má, đát má, hám cáa má đá chá che nháng đoàn quân cách máng. Lãnh đáo Đáng tuyên đáng má là Má Liát Sĩ, Má Anh Hùng. Nháng nay, nháng đáa ngày nào má che đáu trong hám tái, bây giá đáng ránh ráp đá táng c đá đát táng mét vuáng đát cuái cùng và cuái đái cáa Má. Căn nhà cáa “Má Anh Hùng” cũng bá cáp, bá i sáp đá láy đát bán cho tá nhân. Tám báng Má Liát Sĩ mà má ôm theo trong đoàn ngáng i tháng khá đi đái công lý cũng cháng giúp đác gì khi công an xông đán đánh, đáp, và đám nát luôn tám báng oan nghiát đó. Có ngáng i nhá Má Thái Thá Tián, 86 tuái, nói trong nác ná: “...Khi gia đánh tôi bá cáng chá hán 5.000 m2 đát, tôi đá phái ôm Báng Tá quác ghi công đá mong nhán đác mát chút liám sá cáa chính quyán. Nháng không ngá đán tám Báng Tá quác ghi công cáa tôi cũng bá cáp đán nay cháa trá...”

Nháng đầu phái chá riêng má. Nhân dân không tián bây giá đáu bá đái xá nhá rác rái đái cáng ránh. Nháng đáa náp bóng má ngày nào bây giá ngái chá m chá tay cho đám côn đá xát ná c cáng cho đám côn đá xát ná c cáng, giát tháng rau, hát gánh hàng cáa má tái các chá, các váa hè...

Dùi cui vung đác phá
Má già táo tác gánh rau
Chân run té nháo giáa lá
Còi hú, má i đáy mau
Cho ráng đáng xe “đáy tá”.
(Mát Thoáng Phá Pháng - Bùi Minh Quác)

Lời Tỏ Lòng Mẹ

Tác Giả: Nguyễn Qu&nh

Thứ Hai, 10 Tháng 10 Năm 2011 07:59

Nh&ng m& có xá gì nh&ng đi&u đó. M& s&n sàng tha th& h&t nh& đã tha th& bi&t bao l&n. Nh&ng ch& có m&t lo&i ng& i mà m& không th& và không bao gi& tha th&; đó là nh&ng k& đang c&t t&ng vùng đ&t n& c đã th& m đ& m máu các con m&, th& m đ& m m& hôi n& c m&t c&a m& đem dâng bán, trao đ&i v&i ngo&i bang. Và con &i, chính nh&ng k& &y đòi đem m& ra t&c t&ng!

Đ&ng tìm m& n&i t&ng đài vô h&n, vô c&m. Hãy tìm m& n&i đèo Eo Gió, & núi Đỉnh C&ng, & huy&n Qu& S&n. T&ng c&a m& là đá đã t&c vào ngàn năm, t&c vào đ&t quê h&ng bóng c&a nh&ng đ&n chi&c khói nhang, c&a m&y m& i năm tr&ng đi kêu oan, c&a nh&ng gánh hàng tao tác, c&a nh&ng oan khuất không ng&ng.

Con &i! Đó m&i là t&ng c&a m& hôm nay.